

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

VI. Clementis VIII. Pontificis sanctae vita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

taria constituta, & polluta illa & cruenta Ethnicorum sacrificia, in purissimum & incruentum illud sacrificium, quo Iesus Christus quotidie omnibus locis in hostiam vivam Deopatri offertur (ut est apud Malachiam) & sic diaboli cultus in Dei cultum commutatus fuit. Et quemadmodum Roma pagana nihil majus & potentius; ita Roma Christiana nihil sanctius est & gloriosius; in qua non jam illud Capitoli immobile saxum, sed augustissima D. Petri Basilica est admirationi, à magno Imperatore Constantino, primum aedificata, sed ad eum jam splendorem perducta, ut superbissimis quibuscumque veterum substructionibus non modo non cedere, verum etiam longe anteire videatur; tum infinitis thesauris repleta: in qua etiam sacrosancta illa Ecclesiae Sedes, cujus imperium Angelus nullum finem habiturum praedixit, fundata cernitur.

VI. Sed cur isti calumniatores in religiosum & sanctum Pontificem Clementem VIII. dentem Theoninum figunt? cur vitam ejus & actiones alatrunt? ejus, inquam, qui in conservanda inter Principes Christianos pace, & Poloniae, Transilvaniae, Germaniae, Hispaniae, & Franciae, quiete procuranda tantos labores exhaustit, ac tantos fecit sumtus? Cur non recensent illi exercitus, contra Turcas juratos Christiani nominis hostes ipsius stipendiis conductos, & laborantibus Christianitatis partibus summissos? Sed ut Christi in terris regnum amplificandi singularis huic Pontifici semper fuit cura; sic multo maxime oves dispersas, & diabolo atque inferno mox praedae futuras, ad spirituale ovile reducendi. Quid ille non facit ut collapsa erigat, infirma sustentet, perdita restauret? Annon ipse Conventus religiosorum obit, ut vitam eorum & mores tanto certius exploret? Annon ipse nudis pedibus in sacris Processionibus incedere visus est: tum maxime quum de Rege nostro ab Excommunicatione absolvendo & in gremium Ecclesiae recipiendo ageretur; & ad tam arduum negotium Dei auxilium atque inspiratio imploreretur? Hic thesauros Ecclesiae aperit & Indulgentias proponit; primus vero ipse eas acquirere studet. Quam saepe non impediens gravissimis podagrae doloribus, utroque genu innixus per gradus illos sanctos in quibus Salvator noster omnibus membris cruentatis à Pilato constitutus ac populo his verbis, *Ecce homo, ostensus fuerat, ascendit!* Annon idem die Jovis sancto quotannis velut sacerdotum minimus, peregrinorum audit Confessiones? Annon quotidie, si per valetudinem ei lice-

at, sacrum Missae officium seu Liturgiam ipso Apostolorum tempore indies usurpatam ipse celebrat? & quidem tanto ardore ac zelo, ut cana ejus facies lachrymarum guttis ubertim saepe irrigetur, praecipue ubi ad consecrationis verba pervenit? Nos quidem ipsum feria sexta sacrae hebdomadae, quum historia passionis Domini & Salvatoris nostri Jesu Christi recitaretur, tormentis ac doloribus ejus illachrymantem vidimus; dulci & admirabili animae perquam devotae compassione. Quot ille quantasque elemosynas quotidie in suo cubiculo distribuit? Nonne decem ibi pauperes, mutati indies, singulis diebus aluntur? Hi procedente ad prandium aut cenam Pontifice, ad pedes ejus se abjiciunt: quos ille suis manibus sublevat, deinde aquam eorum lavandis manibus affundit, ac mensam suam oppositam, & iisdem cibis instructam consecrat, & ubi singulis potum infudit, suae demum mensae affidet, à pauperum mensa parvo intervallo distanti: tandem vero ita refectos, cum benedictione & munusculo dimittit. Inter prandendum vero semper liber aliquis sacer legitur. Feria quinta sanctae hebdomadae, & saepe alias idem sanctus Pontifex vigintiquatuor pauperibus pedes lavat & osculatur, deinde in novo S. Petri Palatio prandentibus per duas aut tres horas ministrat. Interea vero diversae sunt exhortationes, quibus charitas illa commendatur; tandè vero aureo nummo in quo Pontificis expressa est imago, & nova veste donati singuli dimittuntur. Quam multos vero pauperes idem Pontifex visitavit, suaque voce exhortatus & consolatus est in extremo agone constitutos? quam multis sua manu SS. Eucharistiam praebuit? Quam magnum ille captivorum & remis addictorum numerum ab infidelibus redemit? Quot ille tandem coronis, quot laureis Pontificalem suam tiaram seu mitram exornavit? neque jam quidquam aliud restat quam ut caput ipsius aeterna coronetur gloria, inter Beatos illos sanctos & Martyres qui Sedem hanc S. Petri tenuerunt receptus, ad quorum pedes quisque se humiliat, ut in Iesu Christo exaltari possit, tamquam ad speciosum illum pedem, pacem Evangelizantis.